

ศิลปะลดลายลูกปัดทวารวดีบนผ้า กรณีศึกษา อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

เก่งกาจ ตันทองคำ^{1*} และ บุษกร บุญชื่น¹

¹ภาควิชาศิลปศึกษา คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม
*tonthongkam@yahoo.com

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1. เพื่อศึกษาข้อมูลประวัติศาสตร์ศิลปะลูกปัดทวารวดี อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี และ 2. เพื่อออกแบบลดลายบนผ้าที่มีเทคนิคการเขียนเทียนและเทคนิคแป้งกาว

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาแบบทางด้านรูปทรง ด้านลวดลาย และด้านลี ของลูกปัดทวารวดี อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี นำมาสร้างลดลายในรูปแบบของผ้าบาทิกด้วยเทคนิคการเขียนเทียนและเทคนิคแป้งกาว และเอกสารที่เกี่ยวข้องยืนยันหลักของการทำความเข้าใจในบริบทของลูกปัดทวารวดีต่าง ๆ ทั้งประวัติและสภาพแวดล้อมทางรูปแบบของลูกปัดทวารวดี บุคคลแวดล้อม จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษามาเป็นฐานความรู้เชื่อมโยงสู่กระบวนการในการสร้างสรรค์ลดลายบนผ้า

ผลการวิจัยพบว่ารูปแบบของลูกปัดทวารวดี อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ที่ได้จากการศึกษาด้านลีข้อมูลเอกสาร และการลงพื้นที่ศึกษาข้อมูล พบรูปแบบของลูกปัดทวารวดี ซึ่งรูปแบบของลูกปัดทวารวดีมีรูปแบบที่หลากหลายชนิด เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านคือ 1. ด้านรูปทรง ในส่วนของด้านรูปทรงของลูกปัดทวารวดีนั้นมีความหลากหลาย ซึ่งในแต่ละรูปแบบของลูกปัดทวารวดีที่คล้ายคลึงกัน และรูปทรงที่แตกต่างกัน 2. ด้านลวดลาย ในส่วนของด้านลวดลายของลูกปัดทวารวดีนั้นมีความหลากหลาย โดยลวดลายของลูกปัดจะขึ้นจากการประดิษฐ์ลดลายขึ้นมา บางลดลายเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ และลูกปัดบางรูปแบบไม่มีลวดลายปรากฏ 3. ด้านลี ส่วนของลีลูกปัดนั้นเกิดการเติมแต่งลีของลูกปัดแต่ละรูปแบบ และลีที่เกิดจากธรรมชาติ 4. ด้านลีกับความเชื่อ ส่วนของลีกับความเชื่อของลูกปัดทวารวดีนั้น มีความเชื่อที่ยาวนานแม้จะยังไม่มีการยืนยันที่มาที่ไปของความเชื่อเหล่านี้ ผู้วิจัยได้นำลดลายลูกปัดทวารวดี อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี มาสร้างสรรค์โดยใช้หลักทฤษฎีการออกแบบการนำมาสร้างสรรค์บนผ้าด้วยเทคนิคการเขียนเทียนและเทคนิคแป้งกาว

คำสำคัญ: ศิลปะลูกปัดทวารวดี การออกแบบ เทคนิคการเขียนเทียนและแป้งกาว

Dvaravati art bead pattern on fabric: A case study of U Thong District, Suphan Buri Province

Keangkard Tonthongkam¹ and Butsakon Bunchuen¹

¹ Nakhon Pathom Rajabhat University

* tonthongkam@yahoo.com

Abstract

This research aimed to 1. Study the historical information of Dvaravati art beads in U Thong district, Suphan Buri and 2. Design fabric pattern using wax drawing technique and wet glue technique.

This was the study on shapes, patterns and colors of Dvaravati beads in U Thong district, Suphan Buri to create the Batik fabric pattern by wax drawing technique and wet glue technique. The relating documents were on the principles of Dvaravati beads context understanding both history and pattern environment surroundings. Then the obtain data was brought to be knowledge foundation connecting to fabric patterns creation.

After study from research, papers and survey the finding of this thesis found that the Dvaravati's bead at U-thong district, Suphanburi province has many patterns. Considering each aspect ordered 1. Shape; Dvaravati's bead has many kind of shapes. Some has the similar shape and some has the differences shapes 2. Pattern; Dvaravati's bead pattern has many pattern. The bead's pattern was created by human, some bead's pattern was created by nature and some bead has no pattern. 3. Colour; The colour of the bead was painted by each pattern and was created by nature. 4. Colour and faith; even if there is no clues of this faith but this faith still has the believer

The researcher was bought the pattern of Dvaravati's bead at U-thong district, Suphanburi province and use the visual arts theory, Wax textile drawing technic and pasty glue technic to created her work on fabric.

Keywords: Dvaravati art bead, Design, Wax drawing technique and wet glue technique

1. บทนำ

ศิลปะทวารวดีในส่วนของคำว่า “ทวารวดี” เป็นภาษาสันสกฤต แปลว่า ประกอบด้วยประตู ซึ่งอาจจะหมายถึง เมืองท่า และคำว่า “ทวารวดี” อาจเทียบได้กับทวารา ซึ่งเป็นเมืองของพระกุณณะในมหาการพยเรื่องมหาการตะ มีดันกำเนิดพุทธศิลป์ในประเทศไทยมีความเริ่มอยู่ในราชธานีอย่างเช่น พระวิหารที่ 11-16 ได้รับอิทธิพลมาจากอินเดียแบบคุปต์และหลังคุปต์ การเกิดขึ้นของเมืองทวารวดีในภาคพื้นสยามประเทศโบราณเท่ากับเป็นการเปิดมิติใหม่ในพัฒนาการของประวัติศาสตร์ไทยให้ กว้างขวางและลุ่มลึกขึ้น ประวัติศาสตร์ไทยมิได้เฉพาะเจาะจงตั้งแต่เมื่อ “คนไทย” เข้ามาตั้งถิ่นฐานบ้านเมืองก่อตั้งรัฐอาณาจักร เท่านั้น แท้ที่จริงผู้คนชุมชนบ้านเมืองในดินแดนแถบนี้สืบเนื่องตั้งแต่ครั้งก่อนประวัติศาสตร์จนเข้าสู่ยุคประวัติศาสตร์ เมื่อย่าง เข้าสู่สมัยต้นประวัติศาสตร์ลักษณะอันโดดเด่นเห็นชัดคือเกิดเมืองทวารวดีขึ้นมากมายทั้งใน ภาคกลาง ภาคตะวันออก ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (อีสาน) และภาคใต้ของดินแดนที่เป็นประเทศไทยในปัจจุบัน (ธิดา สาระยา. 2545:23)

ทวารวดีจากหลักฐานทางโบราณคดีที่ค้นพบตามแหล่งต่าง ๆ โดยเฉพาะในเขตภูมิภาคตะวันตก ภาคกลาง และภาคใต้ อันเป็นพื้นที่ติดต่อกับชายทะเล ซึ่งเป็นเส้นทางผ่านทางการค้าที่สำคัญของโบราณและเป็นแหล่งโบราณคดีในสมัยก่อน ประวัติศาสตร์ตอนปลาย พบร่องรอยอย่างซึ่งเป็นของที่นำเข้าจากภายนอก สิ่งสำคัญคือลูกปัด ซึ่งพบเป็นจำนวนมาก และแพะร่องรอยมาจนถึงสมัยทวารวดีตัวยุ (ศักดิ์ชัย สายสิงห์. 2547:28) ความนิยมในการประดับลูกปัดน่าจะยังเป็นของคนใน ห้องถินที่สืบทอดมาจากการสังคมที่มีมาแล้วตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ แต่ในส่วนของรูปแบบลวดลายและการประดับที่มีความ หลากหลายเรื่องสีสัน วัสดุคุณภาพของลูกปัด คงมีเพิ่มมากขึ้นกว่าเดิม เนื่องจากมีการรับอิทธิพลจากภายนอกเข้ามามาก ในลักษณะเดียวกันกับการรับอารยธรรมตะวันตกในปัจจุบันย่อเมื่อเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เพราะในวัฒนธรรมทวารวดีมักจะ พบร่องรอยที่มีการนำเข้ามาจากการค้าต่างประเทศอยู่ด้วยเสมอ เช่นแหล่งที่พบร่องรอยลูกปัดเป็นจำนวนมาก ได้แก่ คลองท่อแม่ จังหวัดกระปี้ และที่เมืองอู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีการพบร่องรอยลูกปัดแบบโบราณร่วมอยู่ด้วย คือลูกปัดประดับที่มีลักษณะเดียวกัน เช่น แดง ดำ เหลือง ขาว เขียว หรือลูกปัดแบบมีตา (ศักดิ์ชัย สายสิงห์. 2547:277) และเมื่อเข้าสู่ยุคแรกเริ่มประวัติศาสตร์ที่ เป็นที่รับรองโดยทั่วไปว่าคือ “ก่อนทวารวดี” และ “ทวารวดี” เมื่อประมาณ 1,500 ปีที่แล้ว ที่พระพุทธศาสนาสถาปนาตั้ง ณ อาณาบริเวณนี้ควบคู่กับหลักศรัทธาอื่น ๆ มีการแพร่หลายของลูกปัดกลุ่มใหม่ที่ทำจากแก้วโดยเฉพาะลูกปัดแก้วสีเดียวเม็ด น้อยที่พบกadaladeo นี้ในแบบทุกที่จนได้ชื่อว่า “ลูกปัดทวารวดี” โดยมีลูกปัดแก้วชนิดพิเศษ เช่น อำเภอหงส์ ลูกปัดตา ลูกปัด แก้วโมเสต และ ลูกปัดลายแบบที่ลูกน้ำเข้ามาจากภาคพื้นตะวันตกโดยเฉพาะจากดินแดนอินเดียและอาหรับพร้อมกับกลุ่ม พิเศษที่มีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทั้งทำด้วยหงอน ทำเป็นจี้แขวนตราประทับมีจารึกอักษรบงกชและคุณค่าเกิน กว่าจะประมวลและประเมินได้อย่างครบถ้วนในยุคสมัยนี้ที่ยังมีการศึกษาค้นคว้าอย่างลูกวัณไม่เพียงพอ และการศึกษา ค้นคว้าเพิ่มเติมอย่างจริงจังจากทุกภาคส่วน เพื่อการพิสูจน์ทราบและการพิสูจน์ความถูกต้องของ ลูกปัดที่อู่ทอง แม่กลอง-ท่าจีน ให้สมต่อคุณค่าและความทุ่มเทของผู้คนรุ่นก่อนจนเหลือร่องรอยมาถึงทุกวันนี้ตลอดทั้งการพัฒนาลักษณะใหม่ให้ มากกว่าการนำของก่อมาปั๊ดขัดแต่ง เลี่ยมทองและร้อยเป็นสายสร้อยแบบต่าง ๆ ที่ทำกันมาร่วมกับศตวรรษที่ผ่านมา (บัญชา พงษ์พาณิช 2558:36)

การวิจัยเป็นการศึกษาศิลปะลูกปัดทวารวดี สำหรับวัสดุที่ใช้ในลูกปัด ได้แก่ หินทราย ลวดลาย สี ของลูกปัด โดย ผู้วิจัยนำแนวความคิดลักษณะเด่นของลูกปัด ออกแบบลวดลายเป็นลวดลายสร้างสรรค์โดยการเขียนลวดลายผ้าด้วยการใช้ เทคนิคการเขียนเทียนและเทคนิคกันสีด้วยการแป้ง โดยตระหนักรถึงความงาม สะท้อนให้เห็นถึงลวดลายลูกปัดทวารวดีรูปแบบ สี ต่าง ๆ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาศิลปะลูกปัดทวารวดี สำหรับวัสดุที่ใช้ในลูกปัด จังหวัดสุพรรณบุรี
- 2.2 เพื่อออกแบบลวดลายบนผ้าผ้าเทคนิคการเขียนเทียนและเทคนิคการแป้ง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 วิธีการดำเนินการวิจัย และการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1.1 วิธีวิจัยโดยการใช้กรณีศึกษา (Case Study Research) เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีขั้นตอนศึกษาวิจัยและการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้

3.1.2 ข้อมูลประเภทเอกสารเอกสารจากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา บทความ เพื่อศึกษาข้อมูลศิลปะ ลูกปัดทวารวดี สำหรับวัสดุที่ใช้ในลูกปัดทวารวดี

3.1.3 ข้อมูลประเภทเอกสารจากการศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ ตำรา บทความ เพื่อศึกษาข้อมูลการออกแบบ
ลวดลาย และเทคนิคการเขียนเที่ยวน เทคนิคการเขียนภาพแบบ

3.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ใช้กรณีศึกษาเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Method) ในการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูล
ปรากฏการณ์ ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับศิลปะลวดลายลูกปัดทวารวดีเพื่อใช้ในการออกแบบลวดลายลงบนผืนผ้า โดยมุ่งเน้นการ
บรรยายพรรณนาถึงการดึงลักษณะเฉพาะของการศึกษาลักษณะของลูกปัดทวารวดีมาออกแบบลวดลายด้วยเทคนิคการเขียน
เที่ยวนและการแบ่งผลงานสู่การออกแบบบนผืนผ้า ใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาประกอบการวิเคราะห์ นำเสนอเป็น
ประดิษฐ์และกรอบ ความคิดในการวิเคราะห์ ดังนี้

3.2.1 วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเอกสาร หนังสือและข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับลูกปัดทวารวดี รูปแบบ
ลักษณะโครงสร้างรูปแบบ ลวดลาย และสี

3.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลทางด้านเอกสาร หนังสือและข้อมูลทางอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวกับการ รูปแบบลักษณะ
โครงสร้างการจัดองค์ประกอบรูปแบบและลวดลาย หลักการและทฤษฎีในการออกแบบ วิธีการ กระบวนการบาทิกด้วยเทคนิค¹
การเขียนเที่ยวนและการแบ่ง

3.2.3 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการศึกษาศิลปะลวดลายลูกปัดทวารวดีบนผืนผ้า กรณีศึกษา²
อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเรื่อง ศิลปะลวดลายลูกปัดทวารวดีบนผืนผ้า ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลจาก
การศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา บทความ โดยการนำศิลปะรูปแบบลูกปัดทวารวดี และนำเทคนิคการเขียนผ้าบาทิกมาใช้ใน
การออกแบบลวดลายบนผืนผ้า ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

การวิเคราะห์ข้อมูลกลุ่มตัวอย่างลูกปัดทวารวดี อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี โดยมีประเด็นการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. วิเคราะห์รูปแบบลูกปัดทวารวดี อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี

1.1 วิเคราะห์รูปแบบด้านรูปทรง

1.2 วิเคราะห์รูปแบบด้านลวดลาย

1.3 วิเคราะห์ในส่วนด้านสี

โดยการวิเคราะห์ได้ใช้หลักการทฤษฎีในการออกแบบมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านรูปทรง ลวดลาย และสี
ของลูกปัดทวารวดี ดังนี้

ตารางการวิเคราะห์รูปแบบลูกปัดทวารวดี อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี

ตารางที่ 1 ลูกปัดกระดูก เปลือกหอย

ภาพต้นแบบ	รูปทรง	ลวดลาย	สี	ภาพ
		ลายธรรมชาติ	สีขาว สีเหลือง สีน้ำตาล และสีดำ	

2. วิเคราะห์เกี่ยวกับวิธีการ กระบวนการบาทิก

ซึ่งการวิเคราะห์รูปแบบลูกปัดทวารวดีได้ใช้หลักการออกแบบและการจัดองค์ประกอบศิลป์มาใช้ในการวิเคราะห์
ในแต่ละด้านเพื่อแสดงให้เห็นถึงรูปแบบในส่วนต่าง ๆ ของลูกปัดทวารวดี

ตารางที่ 1 รูปแบบการวิเคราะห์ผลงานนาดีกด้วยเทียน

แรงบันดาลใจ	ลูกปัดหินสีค่าเนื้อสวยงาม, ลูกปัดแก้วเลียนแบบหินอาเกต, ลูกปัดแก้วสีฟ้าใส สีฟ้าไม่似ทรงผลมะยม และสีต่าง ๆ มีตาแต้มแต่ง
ประเภทผลงาน	ผ้านาดีก
ขนาดผลงาน	2.4 เมตร
วิเคราะห์ด้านการออกแบบลาย	การออกแบบลายจากลูกปัดทั่วทุกพื้นที่การนำลวดลายมาวางจัดองค์ประกอบให้มีความทันสมัยและเปลี่ยนใหม่
วิเคราะห์ด้านการเลือกสี	การใช้สีได้นำสีของลูกปัดทั่วทุกพื้นที่ในการลงสีบนผ้า โดยมีสี ดังนี้ สีเขียว จากหยก สีเหลือง สีม่วง สีน้ำตาล เป็นต้น
วิเคราะห์ด้านเลือกใช้วัสดุที่ใช้ในการทำนาดีก	ผ้าป่านมัสลิน เทียนนาดีก จันติง สีเคนเม ชิลิกะ
วิเคราะห์ด้านกระบวนการสร้างผลงาน	<ol style="list-style-type: none"> การเขียนผ้าให้ตึง เขียนลวดลายที่ออกแบบลงบนผ้าโดยใช้ เทียนเขียนนาดีก และใช้จันติงสำหรับเขียนโดยการเขียนลงบนผ้าสีขาวเพื่อให้ลวดลายที่กันมีสีขาวของเนื้อผ้า ลงสีที่นำไปสมกับน้ำแล้วนำมาระบาย รอสีให้แห้ง นำมาเขียนเทียนอีกรอบเพื่อกันเส้นสี ลงสีอีกขั้นโดยการลงสีที่เข้มกว่ารอบแรกหรือสีที่ตัดกัน รอยเกลือล่องไปร่องแห้ง แล้วปัดเกลือออก ดึงผ้าออกจากเฟรมแล้วนำรีดเพื่อให้เทียนออกก่อนนำไปเคลือบโชเดียมชิลิกะ เคลือบโชเดียมชิลิกะทั้งไว้ 12 ชั่วโมง เมื่อครบ ล้างด้วยน้ำสะอาด ไปต้มให้เทียนออกและล้าง ตากให้แห้ง

ตารางที่ 2 รูปแบบการวิเคราะห์ผลงานนาติกด้วยแบ่งก้าว

แรงบันดาลใจ	ลูกปัดแก้วโนเบล ลูกปัดแก้วนกแสงตะวันและลูกปัดแก้วสีฟ้า
ประเภทผลงาน	ผ้าบาติก
ขนาดผลงาน	2 เมตร
วิเคราะห์ด้านการออกแบบลาย	การออกแบบลายจากลูกปัดทั่วไปที่มีความทันสมัยและแปลกใหม่
วิเคราะห์ด้านการเลือกสี	การใช้สีได้น้ำสีของลูกปัดทั่วไปที่มีความหลากหลาย เช่น สีฟ้า แดง เหลือง เขียว ฯลฯ
วิเคราะห์ด้านเลือกใช้วัสดุที่ใช้ในการทำนาติก	ผ้าไยไฝ แบ่งก้าว สีธรรมชาติ สีคราม โซเดียมชิลิกเกต ถุงเปี๊ยะ พู่กัน เทียน จันตัง
วิเคราะห์ด้านกระบวนการสร้างผลงาน	<p>1. ขั้นแรกการทำอันดับแรกกวนแบ่งก้าวโดยใช้เป้มันที่ระลายน้ำเรียบร้อย แล้วนำมารวนพ้อ้ม ๆ กับกาวใสเพื่อให้สีลิปไปเพียงเล็กน้อยเพื่อให้เกิดสีในการเขียนจะทำให้เห็นลาย แล้วกรอกใส่ถุงเปี๊ยะ</p> <p>2. การปักผ้าให้ตึง เขียนลายตามที่ออกแบบลงบนผ้าโดยใช้แบ่งก้าวสำหรับเขียนโดยการเขียนลงบนผ้าสีขาวเพื่อให้ลายที่กันมีสีขาวของเนื้อผ้า งานนั้นรอการแห้ง</p> <p>3. นำผ้ามาข้อมือสีธรรมชาติ "ฟ้าอมเขียว" มักไว้ 1 คืน</p> <p>4. นำผ้าที่ข้อมือสีเขียวมาล้างออกด้วยน้ำสะอาด จนไม่มีสีออกมากแล้วพ่ออบกับซักให้แบ่งออกให้หมด จากนั้นตากผ้าให้แห้ง</p> <p>5. นำผ้ามาขึงให้ตึงเพื่อลงแบ่งก้าวและเขียนเทียนโดยการลงแบบคัดบางส่วน เพื่อให้เส้น</p> <p>6. นำผ้ามาขึงให้ตึงเพื่อลงแบ่งก้าวและเขียนเทียนโดยการลงแบบคัดบางส่วน เพื่อให้เส้น</p> <p>7. นำสีดำสำหรับลงบนผ้าให้ทั่วเพื่อให้เกิดเส้นสีดำ</p> <p>8. เคลือบโซเดียมชิลิกเกตทึ้งไว้ 12 ชั่วโมง เมื่อครบ ล้างด้วยน้ำสะอาด</p> <p>9.. ตากให้แห้ง</p>

4. ผลการวิจัย

4.1 สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย 1. เพื่อศึกษาข้อมูลประวัติศาสตร์ศิลปะลูกปัดทั่วไป อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี และ 2. เพื่อออกแบบลายบนผ้าแทนการเขียนเทียนและเทคนิคการแบ่งก้าว

ผลการวิจัยเรื่อง ศิลปะลายลูกปัดทั่วไปในจังหวัดสุพรรณบุรี มีผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับรูปแบบของลูกปัดทั่วไป ที่มีประเพณีที่สามารถนำไปปรับใช้ได้ ดังนี้

จากการวิจัยในครั้งนี้พบว่ารูปแบบของลูกปัดทั่วไปมีรูปแบบที่หลากหลายชนิด เมื่อพิจารณาในแต่ละด้านคือ ด้านรูปทรง ด้านลาย ด้านสี และสีกับความเชื่อ ซึ่งสามารถอภิปรายเป็นรายด้านได้ ดังนี้

4.1.1. ด้านรูปทรง ในส่วนของตัวรูปทรงของลูกปัดทั่วไปนี้มีความหลากหลาย เช่น รูปทรงกลม รูปทรงกระบอก รูปทรงเหลี่ยม เป็นต้นและรูปทรงที่แตกต่างกัน เช่น รูปทรงกระดูก รูปทรงผลมะยม เป็นต้น

4.1.2. ด้านลาย ในส่วนของด้านลายของลูกปัดทั่วไปนี้มีความหลากหลาย โดยลายของลูกปัดจะขึ้นจากการประดิษฐ์ลายขึ้นมา เช่น ลายที่เกิดจากการม้วนพัน ลายดอกไม้ ลายทาง ฯลฯ เป็นต้น บางลายสามารถมองตามธรรมชาติ เช่น ลายของหินที่เกิดขึ้นตามธรรมชาติ เป็นต้น และลูกปัดบางรูปแบบมีลายที่หลากหลาย

4.1.3. ด้านสี ส่วนของสีลูกปัดนี้เกิดการเติมแต่งสีของลูกปัดแต่ละรูปแบบและสีที่เกิดจากธรรมชาติ โดยสามารถแยกโภนสีของลูกปัด ได้ดังนี้ สีโทนร้อน ได้แก่ สีแดง สีเหลือง สีส้ม สีม่วง เป็นต้น และสีโทนเย็น ได้แก่ สีน้ำเงิน สีฟ้า สีเขียว สีดำ เป็นต้น

4.1.4. ด้านสีกับความเชื่อ ส่วนของสีกับความเชื่อของลูกปัดทวารวดนีน มีความเชื่อที่ยาวนานแม้จะยังไม่มีการยืนยันที่มาที่ไปของความเชื่อเหล่านี้ เช่น หยกเขียว กับอุบติเหตุ มีโชคคลาด รำรวย ค้าขายดีมาก , สีเหลือง มีเสน่ห์ เมตตา ผู้ใดพบรักใครชอบพอ, สีส้ม มีโชคคลาด ให้ทรัพย์ ให้ความรำรวย แคล้วคลาดจากภัยอันตรายทั้งปวง เป็นต้น

4.1.5. การออกแบบลดลายบนผืนผ้าโดยนำแรงบันดาลใจจากลวดลายลูกปัดทวารวดี อำเภออู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี ในการทำลดลายบนผืนผ้าให้มีความทันสมัยและความแปลกใหม่ จากการพิมพ์ด้วยมือในเทคนิคการเย็บนิ่ม เทียนและเทคนิคแป้งความไม่ใช้ในการสร้างผลงานบนผืนผ้า

4.2 อกิจกรรม

การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพ โดยผู้วิจัยได้ศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และการลงพื้นที่สำรวจ ศึกษารูปแบบลูกปัดทวารวดี นำลดลายมาสร้างสรรค์โดยใช้หลักทฤษฎีการออกแบบบนผืนผ้าด้วยเทคนิคการเย็บนิ่ม เทียนและเทคนิคแป้งความแป้งได้ 13 แบบ

ภาพที่ 1 ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบันดาลใจ : ลูกปัดหินสีมีค่าเนื้อสวยงาม,.ลูกปัดแก้วเลียนแบบหินอาเกต,ลูกปัดแก้วสีฟ้าใสสีฟ้าไม่ใส ทรงกลมมะยม และสีต่าง ๆ มีตาแต้มแต่ง

ภาพที่ 2 ผลงานชิ้นนี้ได้รับแรงบันดาลใจ : ลูกปัดแก้วโมเสค ลูกปัดแก้วนกแสงตะวันและลูกปัดแก้วสีฟ้า

4.3 ข้อเสนอแนะ

จากการสร้างสรรค์งาน ในการวิจัยเรื่องศิลปะลดลายลูกปัดทวารวดนีนผ้า จะเห็นได้ว่าในการออกแบบลดลายต้นแบบไว้นั้น สามารถนำมาพัฒนาลดลายที่มีความหลากหลายได้มากขึ้นโดยไม่มีขีดจำกัดที่จะนำส่วนของลดลายต่าง ๆ มาประกอบกันให้เกิดการสร้างสรรค์เป็นลดลายใหม่ๆ ตามแนวความคิด และลดลายของลูกปัดทวารวดีสามารถนำไปเป็นลดลายบนวัสดุอื่นๆ ได้ เป็นต้นแบบการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในโอกาสต่อไปสำหรับชุมชนท้องถิ่น

5. เอกสารอ้างอิง (References)

- เกษม ล้มยักษุ และคณะ. (2550). มนต์เสน่ห์แห่งลูกปัด. กรุงเทพฯ : มติชน.
จิรวรรณ จงสมบูรณ์สุข. (2551). badiktechnic.com. ศูนย์ศิลปาชีพบางไทรใน สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ.

- чин อุยดี. (2509). ลูกปัดที่เมืองเก่าอู่ทอง. ในโบราณวิทยาเมืองอู่ทอง. กรมศิลปากรร่วมจัดพิมพ์เนื่องในงาน
เสี้ยวพระราชดำเนินทรงเปิดพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ อู่ทอง จังหวัดสุพรรณบุรี.
- ขยายพ ปิยะปราโมทย์ และ ไพลิน โรจน์ทะนงชัย. (2540). การศึกษาปัจจัยการตั้งถิ่นฐานของชุมชนโบราณ
สมัยก่อนประวัติศาสตร์ตอนปลายถึงสมัยทวารวดีในบริเวณลุ่มแม่น้ำป่าสักตอนกลาง. เอกสาร
ประกอบการสัมมนา ฉบับนี้เป็นส่วนของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตร์บัณฑิต (โบราณคดี).
- มหาวิทยาลัยศิลปากร
ณภูชัยภัทร จันทร์วิช และ เรียม พุ่มพงษ์แพทัย. (2549). เครื่องใช้และเครื่องประดับที่ทำด้วยแก้วก่อนพุทธศตวรรษ
ที่ 18. สำนักพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติกรมศิลปากรกระทรวงวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : บริษัทไทย
ภูมิพัพ ลิซซิ่ง จำกัด.
- ธิดา สาระยา. (2545). “ทวารวดี” ต้นประวัติศาสตร์ไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
- นันทา ใจจันอุดมศาสตร์. (2536). การทำผ้าบาติก. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- บัญชา พงษ์พาณิช. (2552). รอยลูกปัด. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มติชน.
- พรชัย สุจิตต์ (2546). ลูกปัดในอดีต-ปัจจุบัน. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เมืองโบราณ.
- ภูธร ภูมิชน และ บัญชา พงษ์พาณิช. (2558). อู่ทอง...ที่รอการฟื้นคืนผ่านรอยลูกปัดและพระพุทศาสนาแรกเริ่ม
ในลุ่มน้ำแม่กลอง-ท่าจีน. องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (องค์การ
มหาชน) และมูลนิธิหอจดหมายเหตุพุทธศาสนา อินทปัญญ.
- ราช รามัญ. (2550). ลูกปัดโบราณ ทวารวดี & DZi เครื่องรางแห่งความรู้ใจโรจน์ ร้าย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เพชรประกาย.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2539). การออกแบบ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- วันจันทร์ คีริวงก์. (2556). เมืองอู่ทองเสน่ห์แห่งลูกปัดทวารวดี. กรุงเทพฯ : ห้างหุ้นส่วนจำกัด โปรดักล์สเข้า แอดส
แซสเซอร์รี่.
- ศักดิ์ชัย สายสิงห์. (2547). ศิลปะทวารวดีวัฒนธรรมพุททธศาสนาอุคแรกเริ่มในดินแดนไทย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์
เมืองโบราณ.
- อ้อยทิพย์ พลศรี. (2545). การออกแบบลดลาย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- อัจฉราพร ไศลสูต. (2524). การออกแบบลายผ้าและเทคนิคการพิมพ์. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สหประชาพานิชย์.